

ผลการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านและเขียนของเด็กปฐมวัยโรงเรียนบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สุภาวดี พันธุ์เพ็ง^{1*} ดารารัตน์ อุทัยพยัคฆ์² ศุภวรรณ์ เล็กวิไล³

วันที่รับบทความ: (18 เมษายน พ.ศ. 2568) วันที่แก้ไขบทความ: (5 พฤษภาคม พ.ศ. 2568) วันที่ตอบรับบทความ: (6 พฤษภาคม พ.ศ. 2568)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น ใช้การทดลองกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง ประชากรในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยชายและหญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี อนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ที่โรงเรียนบางไทรในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 24 แผน และแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและเขียนของเด็กปฐมวัย ระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 40 นาที สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และไค-สแควร์

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยหลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมทั้งภาพรวมและจำแนกรายด้าน

คำสำคัญ: การสอนภาษาธรรมชาติ, ความสามารถด้านการอ่านและการเขียน, สถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, เด็กปฐมวัย

➤ บทความวิจัย

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

² อาจารย์ภาควิชาการศึกษาปฐมวัย คณะวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

³ อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

*ผู้รับผิดชอบหลัก E-mail: supawader3060@gmail.com

Effects of Whole Language Approach Activities on Reading and Writing Abilities of Early Childhood Students in Bang Sai School, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

Supawadee Phanpheng^{1*} Dararat UthaiPAYak² Supawan Lekvilai³

Received: (April 18, 2025) Revised: (May 5, 2025) Accepted: (May 6, 2025)

Abstract

The purposes of this research were to: 1) examine the relationship and 2) compare preschool children's reading and writing abilities before and after participating in whole language approach activities on the significant landmarks in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. This research was a pre-experimental research design with a one-group pretest-posttest. The research population consisted of 10 children, boys and girls, aged 5-6 years who studied at preschool level 3 during the first semester of the 2024 academic year at Bang Sai School in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. The research tools were 24 lesson plans of whole language approach activities on significant landmarks in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province, and a test of preschool children's reading and writing abilities. The experiment lasted eight weeks, three days per week, for 40 minutes each. The data were analyzed using the mean, standard deviation, and chi-square statistics.

The research findings revealed that:

1. There was a statistically significant relationship between preschool children's reading and writing abilities before and after participating in whole language approach activities on significant landmarks in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province ($p < .05$).

2. Preschool children's reading and writing abilities after participating in the activities were higher than before the experiment, both overall and in each aspect.

Keywords: Whole Language Approach, Reading and Writing Abilities, Significant Landmarks in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province, Preschool Children

➤ Research Articles

¹ Master of Education Program Students, Department of Early Childhood Education, Phranakhon Rajabhat University

² Lecturer, Department of Early Childhood Education, College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University, Thailand

³ Assistant Professor, Department of Curriculum and Instruction, , College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University, Thailand

*Corresponding Author E-mail: supawader3060@gmail.com

บทนำ

คุณภาพของคนไทยแต่ละกลุ่มวัยเป็นปัญหาสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคตทั้งเรื่องพัฒนาการและสติปัญญาประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาและความท้าทายที่เกิดจากระบบการศึกษา การขาดทักษะความรู้ความสามารถที่ส่งผลต่อผลิตภาพแรงงานของประเทศ ปัญหาพัฒนาการไม่สมวัยและพัฒนาการล่าช้าโดยพัฒนาการที่ล่าช้าที่สุด คือ พัฒนาการทางภาษาด้านการอ่านและเขียน กลุ่มเด็กปฐมวัยช่วงอายุ 3-5 ปี ส่วนใหญ่จะอยู่ในสถานศึกษาเด็กปฐมวัยที่ยังมีปัญหาด้านคุณภาพและมาตรฐานและครูที่มีความแตกต่างด้านมาตรฐานกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงส่งผลกระทบต่อพัฒนาการที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงอายุของเด็กปฐมวัยและรูปแบบการจัดการเรียนการสอน การศึกษาในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของโลกและเห็นคุณค่าของความเป็นมนุษย์ตลอดจนให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ สามารถปรับตัวและทำงานร่วมกันกับผู้อื่นได้โดยมีทักษะทางภาษาที่มีประสิทธิภาพ และจะประสบความสำเร็จได้จะต้องอาศัยการเปลี่ยนแปลงแนวคิด รูปแบบ ความคิด ทฤษฎีและวิธีการโดยเริ่มจากการเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์เก่าไปสู่กระบวนทัศน์ใหม่ คือกระบวนกรคิด วิจัยคิด วิธีปฏิบัติที่มุ่งพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติก็อยู่ในกระบวนทัศน์ใหม่ที่มีความจำเป็นต่อการศึกษปฐมวัยช่วยส่งเสริมและพัฒนาเด็กได้ครบทุกด้านเช่นกัน (เจริญพงษ์ ชมภูษ, 2563) หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 ได้ตระหนักถึงความสำคัญทางด้านสติปัญญา มาตรฐานที่ 9 ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมตามวัยได้กำหนดจุดหมายซึ่งเป็นมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กปฐมวัยคือ สามารถอ่าน เขียนภาพและสัญลักษณ์ คำ ด้วยการชี้หรือกวาดตามองจุดเริ่มต้นและจุดจบของข้อความ และเขียนชื่อของตนเองตามแบบ เขียนข้อความด้วยวิธีที่คิดขึ้นเอง จึงกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อมุ่งพัฒนาให้เหมาะสมกับวัย ดังนั้นครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในการส่งเสริมและพัฒนาเด็ก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

เด็กในช่วงปฐมวัยเป็นช่วงวัยสำคัญของชีวิตเป็นวัยแห่งการเจริญเติบโตเป็นวัยทองแห่งการเรียนรู้ โดยเฉพาะทักษะด้านการอ่านและการเขียน เพราะเป็นทักษะที่จำเป็นและเป็นการปูพื้นฐานเบื้องต้นที่จะต่อยอดและพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ช่วงวัยต่อไปในระดับประถมศึกษา ซึ่งทักษะเหล่านี้สามารถส่งเสริมและพัฒนาได้ดีในช่วงปฐมวัย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ นั้น ไวก็อตสกี (Vygotsky) และเพียเจต์ (Piaget) ได้กล่าวว่า อิทธิพลของสังคมสิ่งแวดล้อมและบุคคลรอบตัวเด็กก็มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของเด็ก กิจกรรมการเล่น การพูด การสนทนา การวาด การเขียน การอ่าน ช่วยในการเรียนรู้ภาษาของเด็ก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติจะต้องอาศัยสภาพแวดล้อมรอบตัวเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างครูกับเด็กเพื่อนและบุคคลอื่น ๆ เปิดโอกาสให้เด็กได้ถ่ายทอดความคิดสัญลักษณ์ในรูปแบบของการวาด การเขียนตัวอักษร ในขณะที่ลงมือปฏิบัติหรือสื่อสารในลักษณะต่าง ๆ อย่างมีความหมายเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและเขียนของเด็ก (รัตนา แขวงกรุง, 2564)

โรงเรียนบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นโรงเรียนขนาดกลางดำเนินการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 2 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา การจัดการศึกษา

ระดับปฐมวัย ได้รับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาทางภาษาด้านความสามารถอ่านและเขียน เด็กอ่านพยัญชนะไทยไม่ถูกต้อง จำพยัญชนะไทยไม่ได้ และเขียนหนังสือหัวกลับ ในระดับชั้นอนุบาล 3 เป็นช่วงรอยเชื่อมต่อที่จะก้าวไปสู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านและเขียนของเด็กปฐมวัยเพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในช่วงรอยเชื่อมต่อของการศึกษาและพื้นฐานในระดับชั้นอื่นต่อไป (โรงเรียนบางไทร, 2566)

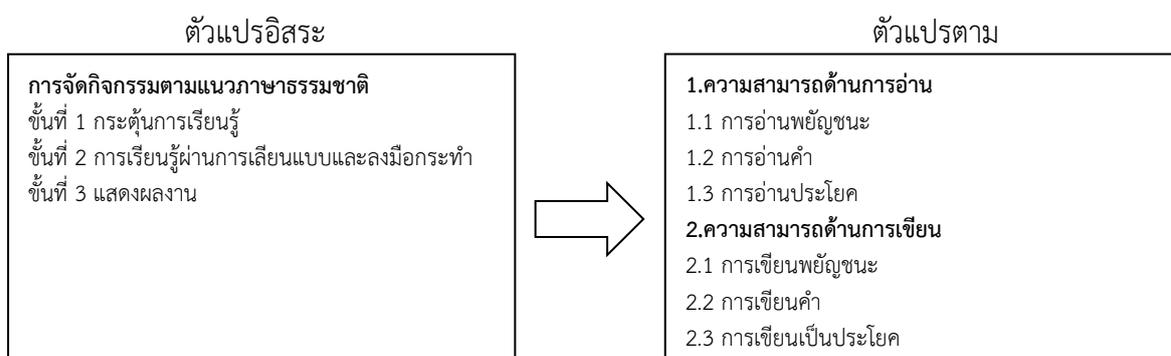
จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนให้กับเด็กปฐมวัย พบว่า การจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ จะช่วยส่งผลให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ทางภาษา เพราะเป็นการจัดกิจกรรมการสอนภาษาแบบเรียนปนเล่น เป็นการสอนในสิ่งที่เด็กสนใจ และอยู่ในชีวิตประจำวัน โดยการฝึกทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน ไปพร้อม ๆ กัน โดยมีครูและบุคคลใกล้ชิดเด็กเป็นแบบอย่างทางภาษาที่ดีจะช่วยส่งผลให้เด็กเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาที่ถูกต้อง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2563) ผู้วิจัยได้นำการสอนภาษาธรรมชาติมาปรับใช้ให้มีความสอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นของตนเอง คือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีความโดดเด่นทางประวัติศาสตร์และได้ชื่อว่าเป็นมรดกโลกมีสถานที่สำคัญและโบราณสถานที่มีความงามและคงไว้ซึ่งเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ โดยนำสถานที่ที่มีความสำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาใส่ในกิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งเป็นการปลูกฝังเด็กให้สำนึกรักและภูมิใจในท้องถิ่นของตนเองด้วย

จากหลักการแนวคิดและเหตุผลดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ (Whole Language Approach) เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมให้ครูผู้สอนได้จัดประสบการณ์จัดการเรียนรู้ให้เด็กเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ มีความสัมพันธ์กัน
2. ความสามารถในการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

ตารางที่ 1 ตารางการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของเด็กปฐมวัยตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ โรงเรียนบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สัปดาห์ที่	หน่วย	แผนที่	วัน	สถานที่
1	รักเมืองไทย	1	จันทร์	พระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช
		2	อังคาร	พระราชานุสาวรีย์สมเด็จพระศรีสุริโยทัย
		3	พุธ	วัดมหาธาตุ
2	ค่านิยมไทย	4	จันทร์	ศาลหลักเมืองจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
		5	อังคาร	วัดใหญ่ชัยมงคล
		6	พุธ	วัดครุฑธาราม
3	เทคโนโลยีและการสื่อสาร	7	จันทร์	ห้องฟ้าจำลอง
		8	อังคาร	หมู่บ้านญี่ปุ่น
		9	พุธ	ศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยา
4	คมนาคม	10	จันทร์	พิพิธภัณฑ์เรือไทย
		11	อังคาร	ตลาดน้ำอโยธยา
		12	พุธ	ตลาดน้ำวัดท่ากาเรือ
5	อยุธยาบ้านเรา	13	จันทร์	วัดไชยวัฒนาราม
		14	อังคาร	วังช้างแลเหนียด
		15	พุธ	วัดนางกุย
6	เศรษฐกิจพอเพียง	16	จันทร์	ศูนย์ศิลปาชีพบางไทร
		17	อังคาร	ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านของพ่อ
		18	พุธ	พุทธอุทยานมหาราชหลวงปู่ทวดองค์ใหญ่
7	ชุมชนของเรา	19	จันทร์	ตลาดโก้งโค้ง บ้านแสงโสม
		20	อังคาร	วัดบางคล้า
		21	พุธ	หลวงพ่อดน้อย
8	ครอบครัวมีความสุข	22	จันทร์	พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่น
		23	อังคาร	เกริกย่นพันธ์
		24	พุธ	วัดพนัญเชิงวรวิหาร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยทดลองเบื้องต้น (Pre- Experimental Research) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย ใช้การทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนการทดลองและหลังการทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design) ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ทั้งสิ้น 10 สัปดาห์ โดยแบ่งการทดสอบออกเป็นก่อนการทดลอง 1 สัปดาห์ และหลังการทดลอง 1 สัปดาห์ และดำเนินการทดลองทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 40 นาที ในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กปฐมวัย ชายและหญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 10 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ จำนวน 24 แผน มีขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 กระตุ้นการเรียนรู้ ขั้นที่ 2 การเรียนรู้ผ่านการเลียนแบบและลงมือกระทำ และขั้นที่ 3 แสดงผลงาน ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแผนการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ การหาค่าความเหมาะสมของเครื่องมือ (IOC) มีค่าเท่ากับ 1.00

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย แบบทดสอบแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ด้านการอ่าน จำนวน 15 ข้อ ตอนที่ 2 ด้านการเขียน จำนวน 15 ข้อ ทั้งหมด 30 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนน ทำถูกต้อง 1 คะแนนทำผิดได้ 0 คะแนน ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ค่าความเที่ยงตรง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความยากง่าย (Difficulty: p) อยู่ระหว่าง 0.38-0.75 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Index: r) อยู่ระหว่าง 0.25-0.75 และ ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากสูตร KR-20 เท่ากับ 0.818

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ โดยใช้สถิติ ไค-สแควร์
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียน โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

วิธีการรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) ใช้เวลา 1 สัปดาห์ โดยใช้แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแผนการจัดกิจกรรมแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 24 แผน เป็นเวลา 8 สัปดาห์
3. ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย
4. นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัย

ความสัมพันธ์ของความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เลขที่	Pretest 30 คะแนน	Posttest 30 คะแนน	ผลต่างคะแนนก่อน-หลัง
1	10	27	17
2	13	27	14
3	11	27	16
4	15	30	15
5	17	29	12
6	12	27	15
7	14	26	12
8	14	27	13
9	13	29	16
10	13	30	17
รวม	132	279	147
ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square Test)			$\chi^2 = 3.73^*$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า การเพิ่มของคะแนนความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อเทียบกับคะแนนก่อนการจัดกิจกรรมของเด็กสัมพันธ์กัน โดยจากการวิเคราะห์ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square Test) เมื่อทำการทดสอบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย พบว่า คะแนนที่ได้จากการคำนวณมีค่า 3.73 ซึ่งน้อยกว่า ค่าวิกฤติที่ได้ตั้งไว้คือ 16.91 อยู่ในบริเวณยอมรับได้ จึงสรุปได้ว่า การเพิ่มของคะแนนความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเมื่อเทียบกับคะแนนก่อนการจัดกิจกรรมของเด็กมีความสัมพันธ์กัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลองการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติเกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติเกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยภาพรวม

ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย	จำนวนประชากร (n)	คะแนนเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ผลต่างของคะแนน (D)
ก่อนการทดลอง	10	13.22	1.98	14.68
หลังการทดลอง	10	27.90	1.44	

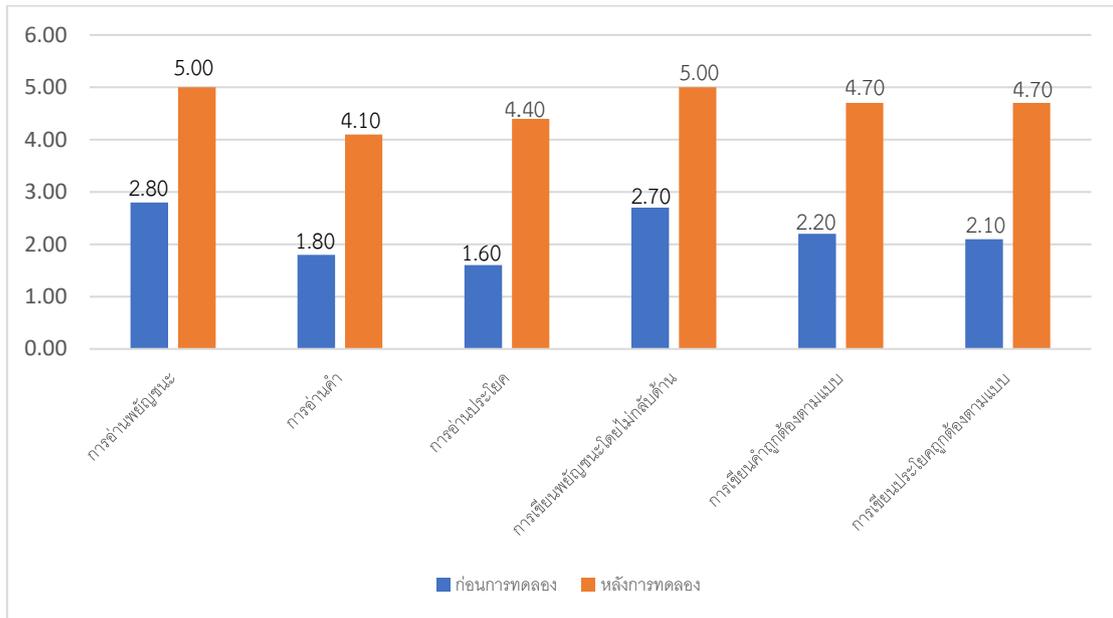
จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม โดยมีคะแนนความแตกต่างเท่ากับ 14.68 ($D = 14.68$) จากผลดังกล่าว แสดงว่าการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ (Whole Language Approach) ส่งผลต่อความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย และเมื่อเปรียบเทียบในรายด้าน มีผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4 และภาพที่ 2

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถก่อนและหลังการทดลองด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติเกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกเป็นรายด้าน ($n = 10$)

ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย	คะแนนเต็ม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ผลต่างของคะแนน (D)
		M	SD	M	SD	
การอ่านพยัญชนะ	5	2.80	0.79	5.00	0.00	2.20
การอ่านคำ	5	1.80	0.63	4.10	0.57	2.30
การอ่านประโยคสั้น ๆ	5	1.60	0.52	4.40	0.70	2.80
การเขียนพยัญชนะโดยไม่กลับด้าน	5	2.70	0.67	5.00	0.00	2.30
การเขียนคำถูกต้องตามแบบ	5	2.20	0.63	4.70	0.48	2.50
การเขียนประโยคถูกต้องตามแบบ	5	2.10	0.32	4.70	0.48	2.60

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยจำแนกรายด้าน พบว่า เด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนเปลี่ยนแปลงเพิ่มสูงขึ้นทุกด้าน หลังจากการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แสดงว่า การจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ส่งผลต่อความสามารถด้านการอ่านและเขียนของเด็กปฐมวัย

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยรายด้านก่อนและหลังการทดลอง

ภาพที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยจำแนกเป็นรายด้าน

3. ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดกิจกรรม โดยใช้กิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไปใช้กับเด็กอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 10 คน ได้สรุปผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของความสามารถในการอ่านและการเขียน ดังนั้นพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยในช่วง 8 สัปดาห์ ของการจัดกิจกรรม พบว่า มีการพัฒนาที่สูงขึ้นในทุกด้านหลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เด็กสามารถอ่านพยัญชนะ อ่านคำ อ่านประโยค และเขียนพยัญชนะโดยไม่กลับด้าน เขียนคำตามแบบได้ เขียนประโยคตามแบบได้ โดยมีรายละเอียดผลการทดลอง ดังนี้

ความสามารถด้านการอ่าน

1. การอ่านพยัญชนะ สัปดาห์ที่ 1-2 เป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ เด็ก ๆ สามารถอ่านพยัญชนะได้แต่ยังอ่านไม่ถูกต้องทุกตัว อ่านผิดเพราะยังสับสนพยัญชนะเป็นบางตัว ครูจึงใช้การเล่นและบัตรพยัญชนะ คำคล้องจอง การอ่านร่วมกัน และการกระตุ้นการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่ครูจัดขึ้น เพื่อให้เด็กได้ซึมซับและจดจำพยัญชนะได้ถูกต้อง สัปดาห์ที่ 3-6 เด็ก ๆ เริ่มมีความพร้อมในการร่วมกิจกรรมมากขึ้น เข้าใจขั้นตอนและกระบวนการในการทำกิจกรรมมากขึ้น และเริ่มมีประสบการณ์เดิมจากการทำกิจกรรมในสัปดาห์ที่ผ่านมา สามารถอ่านพยัญชนะได้ถูกต้อง แต่ยังมีเด็กอยู่บางส่วนที่ยังจำพยัญชนะไม่ได้เป็นบางตัวและอ่านไม่ถูกต้อง สัปดาห์ที่ 7-8 เด็ก ๆ สามารถอ่านพยัญชนะได้ถูกต้องและไม่จำพยัญชนะสับสน สามารถบอกได้ว่าเป็นพยัญชนะอะไรและอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง เพราะมีประสบการณ์เดิมจากการ

ทำกิจกรรมในสัปดาห์ที่ผ่านมา ได้ซึมซับและเห็นปัญหุชณะจากการเล่นเกม นิทาน คำคล้องจอง และสื่อต่าง ๆ จากการทำกิจกรรม จึงทำให้อ่านพหุชณะได้ถูกต้องมากกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

2. การอ่านคำ สัปดาห์ที่ 1-2 จากการจัดการเรียนรู้ในช่วง 2 สัปดาห์นี้ เด็ก ๆ ยังไม่ค่อยเข้าใจและไม่สามารถอ่านคำต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ เด็ก ๆ จะใช้การคาดเดาและดูจากภาพประกอบในการตอบคำถาม จากการสร้างสภาพแวดล้อมและจัดบรรยากาศชั้นเรียนให้มีคำต่าง ๆ ติดไว้ตามจุดต่าง ๆ และใช้การเล่นเกม นิทาน คำคล้องจอง เพลง เพื่อเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้และให้เด็กได้ซึมซับคำ ต่าง ๆ และอธิบายความหมายของคำให้เด็ก ๆ เข้าใจถึงความหมายของคำนั้น เพื่อให้เด็กเกิดการจดจำและสามารถอ่านได้ สัปดาห์ที่ 3-6 เด็ก ๆ มีส่วนร่วมและมีความสุขสนุกสนานจากการทำกิจกรรม และทำให้เห็นได้ว่าเด็ก ๆ ไม่มีความเบื่อที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะทางภาษาเด็ก ๆ สามารถอ่านคำได้หลายคำและเข้าใจความหมายของคำ สามารถสนทนาและตอบคำถามได้ มีความกล้าแสดงออกในการตอบคำถามมากขึ้น สัปดาห์ที่ 7-8 เด็ก ๆ ร่วมทำกิจกรรมด้วยความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ เด็ก ๆ สามารถอ่านคำที่ครูจัดเตรียมในสถานที่จำลองในห้องเรียนได้ และสามารถอ่านคำได้โดยไม่ต้องมีภาพประกอบ

3. การอ่านประโยคสั้น ๆ สัปดาห์ที่ 1-2 เด็กมีประสบการณ์เดิมจากการอ่านคำ จึงสามารถเข้าใจและเรียนรู้ได้เร็ว ครูกระตุ้นการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมด้วยการใช้สื่อประกอบและการเล่นบทบาทสมมุติ การอ่านร่วมกัน และจากประสบการณ์เดิมของเด็กที่เกิดจากการสร้างสภาพแวดล้อมและจัดบรรยากาศชั้นเรียนจึงทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเป็นอย่างดี สัปดาห์ที่ 3-6 เด็กสามารถทำกิจกรรมได้เป็นอย่างดี มีส่วนร่วมในการจัดเตรียมในการทำกิจกรรม สามารถสนทนาตอบคำถามได้เป็นอย่างดี สามารถอ่านประโยคสั้น ๆ ได้หลายประโยค ครูจะใช้คำถามเพื่อให้เด็กตอบและกล้าแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูด และจัดกิจกรรมแบบ Play-based Learning คือ “การเรียนรู้ผ่านการเล่น” เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา การเล่นบทบาทสมมุติ เล่นเกมทางภาษา เช่นเกมหาคำตามคำบอก จับคู่ภาพกับคำ การแสดงท่าทางตามประโยค การอ่านร่วมกัน จะทำให้เด็กเกิดการจดจำและเข้าใจมากขึ้น สัปดาห์ที่ 7-8 เด็กมีความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรมเป็นอย่างมากเพราะเด็กรู้สึกสนุกกับการเรียนภาษา แบบภาษาธรรมชาติ ทำให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้มากขึ้นในช่วงสัปดาห์นี้เด็กสามารถอ่านประโยคสั้น ๆ ได้ และเข้าใจความหมายของประโยค สามารถนำคำต่าง ๆ ไปพูดแต่งเป็นประโยคสั้น ๆ ได้ สามารถทำกิจกรรมและตอบคำถามได้เป็นอย่างดี และสามารถอ่านประโยคที่เขียนได้ การกวาดสายตามองบรรทัดเรียงจากซ้ายไปขวาและบนลงล่าง มีความประสานสัมพันธ์กันมากขึ้น

ความสามารถด้านการเขียน

1. การเขียนพหุชณะโดยไม่กลับด้าน สัปดาห์ที่ 1-2 เป็นการเริ่มต้นการทำกิจกรรมครูจึงให้เด็กเริ่มการทำกิจกรรมแบบง่าย ๆ วาดแทนเขียน ให้เด็กสื่อความคิดโดยการใช้การวาดภาพแทนการเขียน เริ่มจากการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาการประสานสัมพันธ์กันระหว่างมือกับตาเพื่อเป็นพื้นฐานและดูประสบการณ์เดิมในการเขียนของเด็กแต่ละคน ในสัปดาห์นี้เด็กยังเขียนพหุชณะได้ไม่มั่นคงและเขียนผิดพลาดตัว และเขียนพหุชณะแบบหัวกลับ และการเขียนแบบกลับด้าน ครูจึงจัดกิจกรรมให้เด็กได้ฝึกการใช้กล้ามเนื้อมือเพื่อให้เขียนได้อย่างมั่นคง สัปดาห์ที่ 3-6 เด็กเขียนพหุชณะได้ถูกต้องมากขึ้น เริ่มไม่สับสนเกี่ยวกับการหันหัวของพหุชณะและการเขียนแบบกลับด้านเริ่มน้อยลง สัปดาห์ที่ 7-8 เด็กเขียนถูกต้องและไม่กลับด้านได้เกือบทั้งหมดทุกคน และการเขียนพหุชณะหัวกลับน้อยลงกว่าสัปดาห์ที่ผ่านมาการเขียน

มีความมั่นคงมากขึ้น ขนาดการเขียนของพยัญชนะมีความสม่ำเสมอและมีขนาดเท่ากันมากขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

2. การเขียนคำถูกต้องตามแบบ สัปดาห์ที่ 1-2 เด็กมีประสบการณ์เดิมจากการเขียนพยัญชนะจึงสามารถเขียนคำตามแบบได้แต่ไม่ถูกต้องตามแบบทั้งหมดมีเขียนตกหล่นและเขียนผิดบางตัว การเรียงของพยัญชนะในบรรทัดไม่สม่ำเสมอขนาดของพยัญชนะยังไม่เท่ากัน ครูจึงฝึกให้เขียนร่วมกันและเขียนตามแบบในสถานที่จำลองที่ครูจัดขึ้น สัปดาห์ที่ 3-6 เด็กสามารถเขียนคำได้ถูกต้องและสามารถอ่านคำที่ตนเองเขียนได้ เข้าใจความหมายของคำ การเขียนมีความมั่นคงและพยัญชนะขนาดเท่ากันมากขึ้นกว่าเดิมสามารถเล่าเรื่องจากคำที่ตนเองเขียนได้ สัปดาห์ที่ 7-8 เด็กสามารถเขียนคำได้โดยไม่ต้องดูแบบได้เป็นบางคำ สามารถฟังที่ครูบอกแล้วเขียนคำตามบอกได้ถูกต้อง ใช้ระยะเวลาในการเขียนน้อยลงกว่าเดิม การเขียนมีความมั่นคงและพยัญชนะขนาดเท่ากัน และการเขียนไม่มีการตกหล่น

3. การเขียนประโยคถูกต้องตามแบบ สัปดาห์ที่ 1-2 เด็กยังเขียนประโยคไม่ถูกต้องตามแบบทั้งหมด เขียนตกหล่นพยัญชนะไม่ครบ การเขียนพยัญชนะมีสลับที่กัน ครูจึงฝึกให้เด็กเขียนตามแบบและฝึกการกวาดสายตามองบรรทัดเรียงจากซ้ายไปขวาและบนลงล่าง เพื่อให้ประสานสัมพันธ์กันระหว่างมือกับตา สัปดาห์ที่ 3-6 เด็กเริ่มเขียนประโยคถูกต้องตามแบบได้ถูกต้อง มีแค่บางคนที่ยังเขียนผิดบ้างเล็กน้อยแต่มีการพัฒนาที่สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม เพราะได้ใช้การฝึกการเขียนในการทำกิจกรรมบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ สัปดาห์ที่ 7-8 เด็กสามารถเขียนประโยคถูกต้องตามแบบได้ดีกว่าเดิม สัปดาห์นี้การเขียนเริ่มไม่มีพยัญชนะตกหล่นและเขียนกลับด้าน ตากับมือใช้ได้อย่างประสานสัมพันธ์กัน

อภิปรายผลการวิจัย

ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความสัมพันธ์กัน และ 2) ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยหลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สูงกว่าก่อนการได้รับการจัดกิจกรรมทั้งโดยภาพรวมและจำแนกรายด้าน ทิศนา ขัมมณี (2567) กล่าวว่า พัฒนาการทางการเรียนรู้ของเพียเจต์นั้น การเรียนรู้ของเด็กจะเป็นไปตามพัฒนาการทางสติปัญญา ซึ่งจะมีพัฒนาการเป็นไปตามช่วงวัย และเป็นลำดับขั้น พัฒนาการเป็นสิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยผ่านกระบวนการทางสติปัญญาในการรับประสบการณ์ เรื่องราว และข้อมูลต่าง ๆ เข้ามาสะสมเก็บไว้เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป เด็กต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง ผ่านการลงมือทำ ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดีและสอดคล้องกับ เฉลิมชัย พันธุ์เลิศ (2561) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์แบบภาษาธรรมชาติมีความสำคัญต่อการพัฒนาภาษาของเด็กปฐมวัยเป็นวิธีที่ช่วยให้เด็กมีทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียนควบคู่กันไปอย่างต่อเนื่อง เด็กจะเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงในสิ่งแวดล้อมที่มีความหมายทางภาษา และยังพัฒนาเด็กให้มีคุณสมบัติเป็นผู้ส่งสารและรับสารที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้เด็กกล้าแสดงออกทางภาษามีทัศนคติที่ดีในการเรียนรู้ ทฤษฎีของบันดูรา Bandura กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมและตัวผู้เรียนมีความสำคัญเท่า ๆ กัน คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวเราอยู่เสมอการเรียนรู้เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมซึ่งผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกัน ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการรับรู้สิ่งเร้า และสามารถสร้างรหัสกำหนดสัญลักษณ์ของสิ่งที่สังเกตเก็บไว้เป็นความทรงจำระยะยาวได้ พฤติกรรมของ

คนเราส่วนมากจะเป็นการเรียนรู้แบบสังเกต (Observational Learning) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบแบบ (Modeling) ประเภทของตัวแบบ มี 2 ประเภท 1) ตัวแบบบุคคลในชีวิตจริง (Live Model) คือ ตัวแบบที่บุคคลสามารถมีปฏิสัมพันธ์ได้โดยตรงในชีวิตจริง เช่น พ่อ แม่ เพื่อน ครู 2) ตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์ (Symbolic Model) คือ ตัวแบบที่เสนอผ่านสื่อ เช่น การ์ตูน วิทยุ นิตยสาร หนังสือ ภาพ ลายลักษณ์อักษร เป็นกระบวนการเรียนรู้ผ่านตัวแบบบันดูรา (Bandura) ได้ให้ความสำคัญกับตัวแบบและการเลียนแบบจากตัวแบบ คือ บุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กเป็นแบบสำคัญในการกำหนดกรอบในการเรียนรู้ให้กับเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษา ธรรมชาติ เพราะเป็นการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ จำลองห้องเรียนให้เป็นสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจัดกิจกรรมให้กับเด็กโดยเรียนรู้ผ่านสื่อจากสถานที่ ที่ครูจำลองขึ้นโดยการจัดกิจกรรมยึดหลักการตามแนวภาษาแบบธรรมชาติ 4 ประการ ได้แก่ 1) การจัดให้เด็กได้เห็นตัวอย่างและการใช้ภาษาที่เหมาะสม 2) การจัดสภาพแวดล้อมในการทำกิจกรรมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาทางภาษา 3) มีการใช้ภาษาสื่อสารระหว่างกันเพื่อกระตุ้นให้เกิดพัฒนาการทางภาษา 4) ผลงานและการทำกิจกรรมของเด็กจะสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการทางภาษาของเด็กแต่ละคนผ่านผลงานของตนเอง (ฉิรดา เวชญาลักษณ์, 2561)

สรุปได้ว่า ประสบการณ์ตรงเป็นกุญแจสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ทางภาษาของเด็กเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและการลงมือกระทำด้วยตนเองผ่านการเล่น ครูและผู้ใกล้ชิดเด็กจึงเป็นส่วนสำคัญในการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กและกระตุ้นการเรียนรู้ทางภาษาของเด็ก ซึ่งมีความสอดคล้องกับ รัตติกาล ทองเลาะ (2563) กล่าวว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ได้แก่ 1) การจัดสภาพแวดล้อมในรูปแบบการสอนภาษาแบบธรรมชาติ 2) กระบวนการเรียนรู้แบบธรรมชาติตามวัยของเด็กปฐมวัย 3) การจัดการเรียนการสอนของครูปฐมวัย ซึ่งการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติมีองค์ประกอบหลัก 3 ส่วน คือ สภาพแวดล้อม กระบวนการเรียนรู้ และตัวครู โดยองค์ประกอบทั้ง 3 จะต้องสอดคล้องกันคือการจัดกิจกรรมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติเปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ภาษาตามความสามารถและมีความเหมาะสมตามวัย การจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่ สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านและเขียนของเด็กปฐมวัยจำนวน 8 สัปดาห์ 24 แผน โดยมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 กระตุ้นการเรียนรู้ โดยครูจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนจำลองเป็นสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้ทางภาษาให้กับเด็ก และการใช้นิทานเพลง คำคล้องจอง เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้และเพื่อนำเข้าสู่กิจกรรม ขั้นที่ 2 การเรียนรู้ผ่านการเลียนแบบและลงมือกระทำ ครูเขียนและอ่านเป็นแบบอย่างและให้เด็กทำกิจกรรมเพื่อฝึกการอ่านและเขียนผ่านสื่อเกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เช่น การเขียนตามแบบ การอ่านตามครู การอ่านร่วมกัน การเล่นเกม ขั้นที่ 3 เด็กนำเสนอผลงานของตนเองในรูปแบบผลงานการอ่านและผลงานการเขียนของตนเองให้เพื่อนและครูดูหน้าชั้นเรียน สอดคล้องกับ ฉลิมาชัย พันธุ์เลิศ (2561) กล่าวว่า แนวคิดของจอห์น ดิวอี้ เรื่องการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง (Learning by Doing) การเรียนรู้ด้วยตนเอง คือการที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เกิดความสัมพันธ์โดยตรงกับสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ โดยผู้เรียนจะเกิดความรู้ขึ้นได้เมื่อได้ลงมือทำ ซึ่งสรุปได้ว่าคนเราจะสามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุดจากการที่ได้ลงมือทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง และเมื่อเด็กได้ลงมือทำบ่อย ๆ เห็นแม่แบบทางภาษาบ่อย ๆ ก็จะเกิด ความชำนาญและคุ้นชินกับภาษาและคำต่าง ๆ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ภาวสุทธิ อุ๋นใจ และคณะ. (2567) กล่าวว่า ทฤษฎีแนวคิดของธอร์นไดค์ ที่ว่าด้วย 1) กฎแห่ง

ความพร้อม (Law of Readiness) หมายถึง สภาพความพร้อมหรือวุฒิภาวะของผู้เรียนทั้งทางร่างกาย อวัยวะต่าง ๆ ในการเรียนรู้และจิตใจ รวมทั้งพื้นฐานและประสบการณ์เดิม 2) กฎแห่งการฝึกหัดหรือการกระทำซ้ำ (The Law of Exercise or Repetition) จะทำให้การกระทำนั้น ๆ ถูกต้องสมบูรณ์และมั่นคง 3) กฎแห่งความพอใจ (Law of Effect) หากได้รับความพอใจจากผลการทำกิจกรรม จะเกิดผลดีกับการเรียนรู้ทำให้อยากเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการออกแบบการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ (Whole Language Approach) เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่จะต้องจัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นการเรียนรู้ให้เด็กอยากที่จะเรียนรู้ มีความสุขสนุกสนานต่อการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ทางภาษาแบบสนุกสนาน ผ่านสื่อและแม่แบบในการทำกิจกรรม เช่น เพลงคำ คล้องจอง นิทาน บัตรคำ คลิปวิดีโอ เกมทางภาษาต่าง ๆ เด็กจะกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาที่ถูกต้องมากขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สามารถส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยได้ และสามารถส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางภาษาแบบองค์รวม ฟัง พูด อ่าน และเขียน ไปพร้อม ๆ กัน โดยความสามารถในการอ่านและเขียนของเด็กปฐมวัย ทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านการอ่าน เด็กปฐมวัยส่วนใหญ่สามารถอ่านพยัญชนะ คำ และประโยคสั้น ๆ ได้ และด้านการเขียนเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่สามารถเขียนพยัญชนะ คำ และประโยคสั้น ๆ ได้ และการเขียนมีการพัฒนาขึ้นจากที่เขียนไม่สวยและขนาดพยัญชนะใหญ่เกินบรรทัดขนาดไม่เท่ากัน ก็มีการพัฒนาขึ้นไปทางที่ดีขึ้น มากกว่าก่อนการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยสูงขึ้นหลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยหลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สูงกว่าก่อนการได้รับการจัดกิจกรรม ทั้งโดยภาพรวมและจำแนกรายด้าน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้
 - 1.1 การจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เกี่ยวกับสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยนั้น ครูควรศึกษาแผนการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติให้เข้าใจก่อนนำไปใช้ ตลอดจนการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมสื่อและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในแผน ซึ่งหากครูเตรียมสื่อและอุปกรณ์ไม่ครบถ้วนหรือไม่มีความหลากหลายจะทำให้การจัดการเรียนรู้ไม่ราบรื่นและเด็กไม่สนใจในการทำกิจกรรม

1.2 การดำเนินการในการจัดกิจกรรมแต่ละขั้นตอน ครูจะต้องให้ความสำคัญให้เด็กมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ เพื่อที่เด็กได้ใช้ความสามารถทางภาษาได้อย่างเต็มศักยภาพ

1.3 การสร้างสภาพแวดล้อมในการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ ต้องให้เด็กได้เห็นแม่แบบทางภาษาคือ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู ผู้ใกล้ชิดเด็ก สื่อการสอนทางภาษา เด็กจะเกิดความคุ้นชินคุ้นเคย กับภาษา พยัญชนะ คำศัพท์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และเกิดเป็นประสบการณ์สำคัญทางภาษา

1.4 ขณะที่เด็กทำกิจกรรมตามขั้นตอน ครูควรให้แรงเสริมกับเด็ก เช่น คำชม การปรบมือ การยกนิ้วโป้งชมเชย รวมถึงการร่วมกิจกรรมกับเด็ก ภายใต้อารมณ์ที่อบอุ่น ปลอดภัย เพื่อให้เด็กเกิดความเชื่อมั่น แสดงออกขณะทำกิจกรรม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากผลการวิจัย พบว่า ความสามารถด้านการอ่านและด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยในระดับชั้นอนุบาล 3 สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ทั้งโดยภาพรวมและจำแนกรายด้าน ดังนั้นควรนำแนวการสอนภาษาธรรมชาติไปพัฒนาทักษะเด็กในด้านการฟัง และการพูดต่อไป

2.2 จากผลการวิจัย พบว่า ความสามารถด้านการอ่านและด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยในระดับชั้นอนุบาล 3 สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ทั้งโดยภาพรวมและจำแนกรายด้าน ดังนั้นควรนำแนวการสอนภาษาธรรมชาติไปพัฒนาทักษะเด็กในด้านอื่น ๆ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบของเด็กปฐมวัยต่อไป

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: ชุมชนุสสทกรณ การเกษตรแห่งประเทศไทย.

เจริญพงษ์ ชมภูษ. (2563). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการแก้ปัญหาของนักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์*. [การค้นคว้าอิสระปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เฉลิมชัย พันธุ์เลิศ. (2561). *การพัฒนาเด็กปฐมวัยด้านภาษา (พิมพ์ครั้งที่ 1)*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช.

ณิรดา เวชญาติลักษณ์. (2561). *การพัฒนาเด็กปฐมวัยด้านภาษา (พิมพ์ครั้งที่ 1)*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช.

ทิตนา แคมมณี. (2567). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 27)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาวศุทธิ อุ๋นใจ, บังอร เสรีรัตน์, ณัฐจุฑา นกจันทร์. (2567). *จิตวิทยาสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

รัตติกาล ทองเลาะ. (2563). *ผลการจัดกิจกรรมประกอบอาหารตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ (Whole Language Approach) ที่มีต่อความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนชุมชนซอยสมหวัง กรุงเทพมหานคร*. [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

- รัตนา แขวงกรุง. (2564). การพัฒนาทักษะภาษาไทยโดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานของเด็กปฐมวัย. *วารสารพัฒนาทักษะทางวิชาการอย่างยั่งยืน*. 3(3), 50-51.
- โรงเรียนบางไทร. (2566). *รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ระดับการศึกษาปฐมวัย*. พระนครศรีอยุธยา: โรงเรียนบางไทร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ (พิมพ์ครั้งที่ 1)*. กรุงเทพฯ: พรินทวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). *สภาวารณการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยในประเทศไทย (พิมพ์ครั้งที่ 1)*. กรุงเทพฯ: พรินทวานกราฟฟิค.